

KÖZHÍR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2006. FEBR.-MÁRC. 62/1

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

Mi kell a férfinak.....?

Húha!

Azért így kezdem, mert ha ezt olvasod, akkor már a legújabb Közvár a kezdedben van. A rövid lapzártá időpont még nem jelentette azt, hogy időben el is fogunk készülni, de íme, sikerült. Nem volt könnyű összehozni, mert míg eddig a márciusi szám egyben a kari napos is volt, ezzel ellentétben most a jubileum miatt az egy egész újságnyi helyet kapott, így ezt a számot kellett olyan érdekes és fontos dolgokkal megtöltenünk, melyek ilyenkor is talán érdekelnek Titeket, és nem csak a Kari Napokra gondol mindenki. (Bár az is teljesen normális, nekem is nehéz így március felé másról beszélnem.)

Ajánlom mindenki figyelmébe a "Másfeles" cikket, ami egy remek problémát vet fel, mely valószínű, hogy már mindenkit elgondolkosztatott, aki utazott már ilyen buszon. Személyes élményem, hogy egyszer leült mellém oda valaki, kicsit szorosan voltunk, de végülis elfértünk és nem utaztam olyan sokáig. Hivatalos forrásból tudjuk, hogy ez egy egyszemélyes helynek minősül, és csak a helykihasználás céljából alakították így ki.

A meteorológiai tavaszról (mely sok jót még nem mutatott) haladva a csillagászati felé, egyre inkább igényli mindenki a jobb időt, a több fényt. Erről Goethe „Mehr licht!” kijelentése jut eszembe, bár ezután őt is betakarta az örök sötétség. Reméljük, mi jobban járunk.

Gitka

Tartalom

Hírek röviden.....	3
Kell a felület a gondolataidnak: KÖZHÍR...3	
Műsajt alkotói pályázat.....	4
Knorr Bremse.....	5
A tanár is volt ember.....	6-7
Ami az IV díjunktól kisül.....	8-9
Mit csinál Polgár Jenő a hivatalban.....	10
“Másfél”.....	11
Genf és az autók.....	16-17
Iron Hook.....	18
In memoriam Elemér.....	18
A népek tavasza.....	12-13
Helyi hülyék.....	14-15
Könyvajánló.....	15
Ízlelő.....	19
A nyakkendőkötés rejtelvei.....	19
Viccek.....	20

Hírek röviden

A múlt félévi diákigazolvány matricák 2006. március 31-ig érvényesek. A **2005/2006-os tanév második félévére érvényes matricákat előreláthatólag március elejétől lehet felvenni a KTH-ban.**

A tavaszi félév első kifizetése **március 1.**, ekkor történt a február és március havi ösztöndíjak és szociális támogatások kiutalása. További kifizetések: **április 7, május 10, június 7.**

Idén is megrendezésre kerül **március 25-30 között** a hagyományos **Kari Napok** rendezvénysorozat. A technikai próba ezúttal ismét **Hajtányverseny** lesz, mely az összes budapesti egyetem számára meghirdetésre kerül. A részleteket elolvashatjátok a plakátokon, a www.karinapok.hu oldalon és a Közvár hamarosan megjelenő Kari Napok különszámában.

A Hallgatói Képviselő **március 26-án** rendezi meg a **Rakparti szlalomparty** autós ügyességi versenyt. Helyszín a Műegyetem rakpart K épület előtti parkoló. Bővebb tájékoztatás a hirdetőkön, illetve a www.szalomparty.hu-n.

A **2006-ban végzős hallgatók Szalagavató Szakestélye április 20-án**, a **Gyűrűavató Szakestély május 24-én** kerül megrendezésre. A szalagok, illetve a gyűrűk rendelési határidejéről és költségeiről bővebb tájékoztatást kaphattok a plakátokon és a Hallgatói Irodában.

A **2005/2006. tanév második félévének** időbeosztása: Munkaszüneti napok: **április 17, május 1. és június 5.** Tanítási szünetek: **április 14. és április 18. (dékáni szünet)**

A félév utolsó tanítási napja **május 19.**, majd ezt követi a vizsgaidőszak, **május 22-től június 30-ig.**

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar kezdeményezésére szeptemberben elindítottunk egy **egyetemi hírlevelet**, melynek segítségével tájékozódhattok a többi kar közéleti és szakmai eseményeiről, rendezvényeiről. Hírlevelet hetente egyszer küldünk, ez mindig a következő két hét programját tartalmazza. A feliratkozás a www.egyetemielet.hu oldalon lehetséges. A hírlevélhez a BME-n kívül már más karok is csatlakoztak, így az ő programjaikról is tájékozódhattok.

A Hallgatói Iroda továbbra is várja szolgáltatásaival a hallgatókat. Lehet **fénymásolni, nyomtatni, iratot fűzni, laminálni.** Kapható még HaBár póló, Daloskönyv, szakestélyes korsó. Nyitva tartás a megszokott: **hétfőtől csütörtökig 15:00-20:00-ig.** (Baross fsz. 8-9.)

A Hallgatói Képviselő nevében mindenkinek kellemes évkezdést kívánok!

Eddy

Kell felület a gondolataidnak?

Hogy is kezdődött Noémi meséje a kari honlapon a szerkesztőségről?

„Egyszer volt, hol nem volt, Hetedhét országon is túl, a Baross Királyság egy rezidenciáján élt négy lány. A Budapesti Műszaki Egyetem közlekedésmérnök hallgatójaként teltek szürke hétköznapijaik. Élték az egyetemisták átlagéletét; előadásokra jártak (vagy nem), buliztak, szórakoztak.

Egy sűrű, sötét éjszakán eléjük állt a nagy HK elnök, és így szólt lányaihoz: - Csajok! Újságot kellene szerkeszteni. Van kedvetek hozzá?...”

És volt kedvünk hozzá. Két remek évet töltöttünk el a MI (MI=közlekedéskarosok) újságunk formálásával, építésével. De most itt az idő, hogy frissítsuk az állományt, és átadjuk a staféta botot, mert igaz, ami igaz, öregszünk. És szeretnénk a következőknek tudásunk legjavát átadni, ha van ilyenünk egyáltalán.

KÖZVÉR

Ha mégse lenne, ennek még utána kellett volna nézmem, akkor megmutatni, hogy mi hogyan próbáltuk a legjobban csinálni. A folyamatos változatosság igényét kell képviselnie az újságnak, ezért kellenek új emberek és új ötletek.

Akinek van kedve, sőt a legjobb, ha vagytok többen, akik tudtok és szerettek együtt dolgozni, valamint a legfontosabb, érdekel az újságszerkesztés, akkor próbáljátok ki. Megismerkedhettek a tördelő és szerkesztőprogramokkal, beleláthattok az újság elkészítésének különböző fázisaiba. Igaz ez némi időráfordítással jár, de emiatt még egyikünknek sem volt problémája zh. írással, vagy házi leadással.

Várunk Titeket a következő szerkesztőségi ülésre, melynek időpontját figyeljétek az egyetemi és a kollégiumi hirdetőkön.

Gitka

A Műegyetemi Sajtóklub alkotói pályázata 2006

A Műegyetemi Sajtóklub alkotói pályázatot hirdet a Műegyetem polgárai számára.

1. A pályázat célja

A 2005/2006-os tanév tavaszi félévében a Műegyetemi Sajtóklub azért, hogy a lehetőséget teremtsen a hallgatói alkotói készség megnyilvánulására és népszerűsítse az újságírást, a fényképezést valamint a kari lapokat a Műegyetemen, alkotói pályázatot hirdet a Műegyetem polgárai számára.

2. A pályázat témája

Az alkotói pályázat témaköre: Ébredések.

A pályázat témája ezen témakörön belül szabadon választható.

3. A pályázat kategóriái

Az alkotói pályázatot két kategóriában hirdetjük meg.

I. kategória – Írás

Terjedelmi kötöttségek nélküli írást várunk az Ébredések témában. A beadandó pályázat lehet vers, novella, interjú, riport, publicisztika vagy bármilyen egyéb írásmű.

II. kategória – Fotó

Az Ébredések témába tartozó fotókat várunk. A fotók stílusa és technikája szabadon választható. Lehet portré, csoportkép, tájkép, életkép, természeti kép, fekete-fehér vagy színes kép.

4. A pályázat díjazása

A pályázat nyertesei két kategóriában (írás illetve fotó) kerülnek értékelésre. A nyertesek jutalomban részesülnek. Mindkét kategóriában az első helyezett 15.000 Ft, a második 10.000 Ft,

a harmadik helyezett pályázó 5.000 Ft értékű jutalmat kap.

A Műegyetemi Sajtóklub a pályázatra érkező pályázatokat a kari lapoknak megjelentetésre javasolhatja.

5. A pályázat értékelése

A pályamunkák értékelését a Műegyetemi Sajtóklub felkérésére egy öttagú zsűri végzi. A Műegyetemi Sajtóklub fenntartja magának a jogot a hiányos vagy a formai követelményeknek nem megfelelő pályázatok figyelmen kívül hagyására.

6. A pályázók köre

A pályázatra pályamunkát nyújthat be bármely műegyetemi polgár. Egy pályázó több pályamunkával is részt vehet a pályázaton. Az elbírálást végző zsűri tagjai nem vehetnek részt a pályázaton.

7. Felhasználás

A nyertes pályázatok tartalmával, annak korlátlan felhasználásával a Műegyetemi Sajtóklub rendelkezik. A pályázók a pályázat benyújtásával feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulásukat adják ahhoz, hogy a pályázatuk nyertessége esetén a pályázat tartalmával a Műegyetemi Sajtóklub kizárólagosan rendelkezzen, és azt a műegyetemi lapokban megjelentethesse.

A pályázatban nem szerepelhet más pályázatra készített tartalom, amennyiben az a korábbi pályázaton nyert, illetve felhasználásra került, vagy felhasználásra fog kerülni bármilyen módon. A nyertes pályázó(k) pályázatukat más pályázatra nem nyújthatják be.

8. Formai követelmények

Az I. kategóriára benyújtott anyagot RTF formátumban kérjük eljuttatni.

A II. kategóriára benyújtott anyagot vagy 10*15-ös papírkép formájában, vagy legalább 1600*1200 pixel felbontású képként kérjük eljuttatni.

Mindegyik kategória mellé mellékelni kell egy kitöltött adatlapot, amely letölthető a <http://musajt.bme.hu/> pályázat címről. A kitöltött adatlap nélkül benyújtott pályázat érvénytelen. Egy pályázónak csak egy adatlapot kell kitöltenie, függetlenül a pályaművek számától, de azon mindegyik pályázatát fel kell tüntetnie.

9. A pályázatok leadásának módja és határideje

Az I. kategóriára érkező pályázatokat elektronikus formátumban kérjük eljuttatni hozzánk (e-mailben vagy elektronikus adathordozón: CD, DVD).

A II. kategóriára érkező pályázatokat – digitális fényképezőgéppel készített vagy szkennelt képek esetén elektronikus formátumban kérjük eljuttatni hozzánk (e-mailben vagy elektronikus adathordozón: CD, DVD), papírképek esetén pedig a posta címünkre.

E-mail cím: musajt@musajt.bme.hu
Postacím: Műegyetemi Sajtóklub, 1111 Budapest, Műegyetem rkp. 3., K.I.51

A pályázathoz a kitöltött pályázati adatlapot kérjük csatolni.

A beadás határideje: 2006. április 20. Határidő után érkezett pályázatokat nem áll módunkban elfogadni.

10. Eredményhirdetés

A pályázat eredményét legkésőbb 2006. május 20-ig, a következő <http://musajt.bme.hu> címen nyilvánosságra hozza a Műegyetemi Sajtóklub.

Budapest, 2006. március 1.

Bacsárdi László
a Műegyetemi Sajtóklub elnöke

Tradíció és minőség. Dinamizmus és innováció. Knorr-Bremse.

Egy világcég, amely a német mérnök és feltaláló Georg Knorr által 1905-ben alapított vállalkozásból mára nemzetközi méretű konszerné fejlődött.

A Knorr-Bremse piacvezető a 6-tól nagyobb összgerdülőtömegű haszonjárművek, illetve vasúti szerelvények fékrendszereinek piacán. A

haszonjármű üzletág egyik legnagyobb európai gyártóbázisa a **Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft.**, mely haszonjárművek fékrendszereinek gyártásával, fejlesztésével és értékesítésével foglalkozik.

**Knorr-Bremse
Fékrendszerek Kft.**

**A Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft.
Kutató-Fejlesztő Központja munkatársat
keres budapesti telephelyre:**

Funkciófejlesztő mérnök (Ref. R&D 9)

Feladatkör:

Járműdinamikai vezérlőszoftverek fejlesztése.

Elvárások:

Egyetemi végzettség (gépész/villamos/informatikus), C-programozási nyelv készség szintű ismerete, járműdinamikai ismeretek, megbízható angol nyelv-tudás, kiváló kommunikációs és team-munkában való együttműködési készség, autóipari szoftverfejlesztés iránti érdeklődés.

Előnyt jelent:

Német nyelv-ismerete, valamint C/E kategóriás jogosítvány.

**Knorr-Bremse
Kutató-Fejlesztő Központ**
1119 Budapest, Major u. 69.
Tel.: +36 1-3829-801
Fax: +36 1-3829-810
E-mail:
developer.job@knorr-bremse.com

Ha kedvet és tehetséget érez a fenti pozícióhoz és megfelel elvárásainknak, kérjük, jelentkezzen **Karrier Oldalunkon:** www.joinus.hu vagy küldje el önéletrajzát a megjelölt elérhetőségek egyikére.

KNORR-BREMSE
www.knorr-bremse.com

A tanár is volt ember

Ebben a hónapban dr. Balogh Vilmos tanár urat, a Vasúti Tanszék egyik lovagját faggattuk, akivel mindenki megismerkedhet, ha máshol nem, a Közlekedéstan II. tantárgy keretein belül biztosan.

Egy rövid bemutatkozást szeretnék kérni, meséljen egy kicsit a diákéveiről!

Dunaföldváron születtem, ott is jártam általános iskolába, 1954-ben kerültem fel Budapestre, a 2. számú Járműgépészeti Gépipari Technikumba. Sikeres felvételi vizsga után 1958-ban kerültem a Műszaki Egyetemre. 1963-ban a Gépészmérnöki Karon végeztem és attól kezdve, mint gyakornok, tanársegéd, majd adjunktus voltam egészen a tavalyi évig, mikor is a közalkalmazotti jogviszonyom megszűnt. Azóta, mint szerződéses oktató vagyok a tanszék állományában.

Honnan ered a közlekedés iránti szeretete és miért éppen vasút?

Ezt nehéz megmondani. A gépészmérnöki karon annak idején egy tankörben voltunk, vasút- és autógépészek, bizonyos tárgyak előadásai, mint például a belsőégésű motorok közösen is zajlottak. Ugyanolyan szimpatikus volt számomra a vasút, mint az autó és végső soron a vasúti járművek sajátos jellege és a felsőbbéves hallgatók beszámolóit miatt döntöttem emellett, amit nem is bántam meg.

Kicsit időszzerűtlennek tűnhet a kérdés, de mégis milyen érzés volt átkerülni a katedra másik oldalára?

Nem nehéz, hogyha gondolkodásunkban megmaradunk egy kicsit fiatalosnak. Fontos szempont, hogy az oktatóvá válás ellenére, azért ne legyek természetemnél fogva más szemléletű valaki. E téren sosem voltam az a fajta, aki szeret kiszúrni a hallgatókkal, hanem inkább az volt a célom, ha már valaki ezt a pályát választotta, akkor inkább előre haladjon a tanulmányaival. Csodálatos élmény volt a nagy előadókink, neves professzorok, Kossuth-díjasok, mint például Heller professzor, helyén előadóként szerepelni a katedrán, akik annak idején az Aud.max-ban rotáció, divergencia, és egyéb matematikai fogalmakkal, levezetésekkel teleírva a táblát érdekes

műszaki problémák megoldására vezettek rá.

A tanár-diák kapcsolat híve vagy inkább kollegális viszonyt tart fenn a hallgatókkal?

Ha bármilyen problémájuk van, nagyon szívesen segíték és elmondhatom, nem volt olyan alkalom, hogy úgy álltam volna a dologhoz, hogy nem érek rá vagy nincs kedvem foglalkozni valamilyen témával. Másrészről felvetődik olyan alkalom is, amikor néha a helyére kell tenni a tanár-diák viszonyt is. Annak idején megkövetelték és én most is elvárnám, hogy ha előadóként belépek a terembe, felállással egymást üdvözölve kezdjük meg hivatalosan az órát. Úgy érzem, könnyű volt megtartanom a diákok gondolkodásmódját azért is, mert folyamatosan fiatalok között voltam a szabadidőmben, ugyanis a korábbiakban aktívan sportoltam és jelenleg is sportolok. A '70-es évek közepéig a MAFC Asztalitenisz Szakosztályán voltam edző, intőző, szakosztály-vezető, ruhamosó, jóformán mindenek egy személyben. Nem dicsőséggé mondom, de viszonylag jól játszottam, s NB I-es játékosként szerepeltem a MAFC asztalitenisz csapatában.

Boldog ember az, aki azt teheti, amit szeret?

Igen, visszatekintve az elmúlt közel 50 évre, mindig azt csinálhattam, amihez kedvem volt. A főnökeimmel is mindig olyan viszonyban voltam, vagy olyan főnökeim voltak, hogy nem próbáltak korlátozni és nem szóltak bele az elképzeléseimbe. Nem kerestem soha a konfliktus helyzeteket, alapkövetelmény a jó munkához, hogy ne vesszünk össze a kollégáinkkal. A szobatársam több mint 40 éve Sostarics tanár úr, aki a tanárom volt, majd kollégák lettünk. Közös, a többi kollégám segítségével valósítottunk meg egy sor ipari alkotást, írtunk tankönyvet, szakmai cikkeket és jegyzeteket. Amit szerettem volna, többnyire megvalósult,

lehettek volna bizonyos dolgok másképpen, de azt mondom, hogy nem érdemes ezen sopánkodni.

Az imént említette Sostarics tanár úrral közös munkájukat, több olyan közös projektjük volt, ami aztán a szabadalmaztatásig jutott. Szeretném, ha ezekről, illetve magáról az alkotó folyamatról beszélne.

Ez nagyon érdekes dolog. A rendszerváltás előtt, ha fejleszteni akart az ipar, egyszerűbb volt egy céget, vagy egyetemet, tanszéket megbízni, ahol voltak olyan jellegű tapasztalatok, szakirodalmi ismeretek, amelyek alapján itthon, hazai anyagból el lehetett készíteni bizonyos termékeket. Vagy pedig az a probléma állt fenn, hogy a fizetőeszköz hiánya vagy a termék korlátozott volta miatt nem lehetett külföldről megvenni. A Budavári sikló tervezése kapcsán született két szabadalmunk. Az indulási munka is szép volt, örömmel vágtunk bele a kezdetben társadalmi munkaként indult feladatba, mindenki örült annak, hogy végre kezdetét vette valami, és újra üzemelhet fővárosunk egyik nevezetessége. Az első csavartól az utolsóig ott voltunk a jármű tervezésénél és gyártásánál. Büszkeséggel tölt el a mai napig is, amikor akár villamoson, akár más járművön elhaladok a környéken. Sokféle ipari tervezési feladatunk volt az elmúlt 40 év során, például timföldadagoló gépeket terveztünk az ajkai és az inotai alumíniumkohóba. Szép munkáink voltak, amelyekből mi is sokat tanultunk.

Aktívan részt vett az egyetemi, társadalmi életben is, tagja volt az egyetemi tanácsnak is.

Először a gépészkaron évfolyam sportfelelős voltam, majd kari szinten töltöttem be hasonló pozíciót. Mikor befejeztem az egyetemet, maradtam már oktatóként a gépészkar sportfelelőse. Amikor átkerültem '69-ben a közlekedés karra, bekerültem a Kari Tanácsba, utána a BME Szakszervezeti Bizottságába. Több éven át voltam a Kari és az Egyetemi Tanács, sőt a kar elnökségének is tagja. Majd 20 éve volt az utolsó ilyen választott funkcióm, mert a sok ülés az egyéb területről elveszi az időt. Ezek sokkal hosszabbak voltak, mint ma, az embernek gyakran az egész napja elment rá. Emellett a MAFC Asztaltitenisz Szakosztályában is aktív szerepem volt, mint edző, ugyanis közben megszereztem a TF-en a szakadzői diplomát. Előfordult, hogy az egyetemi, vagy kari tanács ülése pont ütközött volna az edzéssel. Lehet hogy volt, akinek ez nem tetszett, de én felálltam este 6 órakor és azt mondtam viszont látásra, mert nekem most dolgom van, a gyerekek várnak rám.

Szeretném, ha mondana pár szót a családjáról.

Két lányom van, nagyobbik az Építészettörténeti Tanszék adjunktusa, a kisebbik gyógyszerész-asszisztens, mindketten férjnél vannak, a nagylányomnál 4 gyerek van, a kisebbnél egy, a legidősebb 17 éves, a legkisebb 10 hónapos. Hiába öregszik meg az ember, az unokák megfiatalítják, és amikor jönnek hétvégén, ami régi családi szokás, hogy szombatontként ott ebédel a család, már több a bonyodalom. A lakás nem nőtt meg, a picik már önálló helyet követelnek az asztalnál, a szülőknek lassan már csak a fregolin marad hely.

Mit csinál szabadidejében?

Tudományos kutatással ma csak akkor foglalkozom, ha külső cég ipari megbízásáról van szó, vagy hallgatók diplomatervezési feladatával, illetve TDK-val kapcsolatos témák vetődnek fel, tekintettel arra, hogy szerződéses a státuszom. Szabadidőmben pingpongozom, az egyik unokámat is tanítgatom, kedvet kapott rá. Nyaranta a Velencei-tóhoz szoktunk lemenni, lányoméknak van ott nyaralójuk. Ezelőtt 30 évvel építettünk egy szörföt az egyetemen, összeállt 4-5 kolléga, így megmaradt a szörfszeretetem is. Utaz-

gatunk rendszeresen külföldre is. Régen sporteseményekre is szívesen jártam, színházba is eljutok, de most már úgy vagyok vele, hogy az ember a tévében mindent el tud érní. Kényelmesebbé váltam, már nem is szeretek túl későn hazamenni.

Mi a véleménye a közlekedés jelenlegi helyzetéről?

Az én szakterületem a vasúti kocsik, a vontatott járművek járműszerkezeti részeivel és a vasúti alapismeretekkel összefüggő témák. Véleményem szerint a villamos-, a dízelvontatásnál sokkal korszerűbbnek tekinthető, a jövőben mindenképp ezt kellene preferálni egyrészt környezetvédelmi, másrészt a különböző energiaárak szempontjából. Dízelmozdonyra szükség van olyan helyen, ahol nincs felső vezeték, akár mozdonyos, akár motorkocsis formában. A jövő, hogy minél több villamos felső vezetékes pályaszakasz épüljön. A vasút a jövőben biztosan jobban előtérbe fog kerülni, mert egyszerűen a növekvő jármű darabszám és a szállítandó anyagmennyiség egyre nagyobb volumene miatt az utak telítettségét már nem lehet tovább fokozni. A városi közlekedésben is egyértelműen a kötöttpályás járművek a jövő és a metró jelenti a korszerű megoldást. Mindig csodálkozom azon, hogy magukat szakembernek mondó okoskodók azzal érvelnek, hogy a felszíni közlekedést kell fejleszteni, pedig a föld alá kell levinni a tömegközlekedést, ahol lehetséges. Gyakorlatilag ez a józanésznek ellentmond, és akik ilyeneket hangoztatnak, azoknak fogalmuk sincs a tömegközlekedésről.

Már említette, hogy csak szerződéssel dolgozik, melyek azok a tantárgyak, amelyekben Önnel még találkozhatunk?

Lényegében én a vontatójárművek szakterülettel járműszerkezeti szempontból foglalkozom. Tanítottam a Vasúti járművek című tantárgyat is, ami a korábbi kétféle osztás egyik szaktárgya volt. Az alapképzés során a Közlekedéstan II. című tárgy előadásában működöm közre. A szaktárgyak közül jelenleg az Általános vasúti géptan I.-II. és a Vasúti járművek tervezése és vizsgálata című tantárgyak, valamint a szakmérnök képzés speciális szaktárgyainak oktatásában veszek részt. Vasúti járműszerkezet tervezésével,

kutatásával, fejlesztésével foglalkozó témák azok, amiben én részt veszek.

Ajánlaná-e a szakosodás előtt állóknak a vasúti pályát?

Lényegében egy olyan területről van szó, ahol a karon lévő különböző szakterületek nagyon jól ötvöződnek, amihez olyan jellegű számítógépes ismeretek is járulnak, aminek segítségével egyéb területen is el tudnak helyezkedni. A hallgatók nagy része azért nem ezt a szakirányt választja, mert nálunk komoly tervezési feladatokat is el kell készíteni, a közlekedés szakon lévőkhöz képest, pedig ezekből később sokkal többet lehetne profitálni. Az itt végzettek közül többen is minisztériumokban vannak magasabb pozíciókban. Örömmel hall, olvas róluk az ember, mikor vezetőként nyilatkoznak ezek a volt vasútgépész hallgatók. Büszkeséggel tölt el, hogy azok, akik a kezdeti szárnybontogatáskor még küszködtek az étellel, most magabiztosak és olyan munkát látnak el, ami mindenki számára érdekes.

Tapasztalt ember lévén milyen tanácsokkal látná el a hallgatókat?

Sajnos azt kell mondanom, hogy az utóbbi időben a hallgatók hozzáállásán csodálkozom. Hiába a részletesen elmondott anyag, egyszerűen nem veszik komolyan, nem is érdekli őket. Az ember mikor beírja az osztályzatot, látja, hogy üres az index, a többi tárggyal is ez a helyzet. Most ugye új tanterv következik, nem lehet a végletekig húzni a különböző keresztféléves dolgokat, és ez azt jelenti, hogy ezek a diákok sajnos valamilyen módon el fognak tűnni. Mindenképpen egy kicsit komolyabb hozzáállás kellene, mert hát másik oldalról óriási lehetőségei vannak a mostani hallgatóknak. Nagyon fontos lenne több idegen nyelv megfelelő ismerete is. Különböző diplomatervezési lehetőségeket megragadni, olyan kapcsolatokat szerezni, amivel majdan el tudnak helyezkedni és megállják a helyüket. Tehát mindenképpen a nyelvtanulást és az egyetemi tanulmányok időbeni elvégzését javaslom.

Mit üzenne a diáknak?

Azt, hogy tanulni, tanulni, tanulni. Komolyra fordítva, nem jó megöregedni, becsüljétek meg a fiatalságotokat, én is ezt tenném a helyetekben.

balasnyikov

Ami az IV díjunktól kisül

Ez az év nekünk már kétség kívül telis tele lesz változásokkal. Nem is arra gondolok első sorban, hogy a mekdónáldsóban továbbra is minden héten új műanyag figurával csillapíthatjuk a bóvli éhségünket, sokkal inkább a Goldmann menzára, mindenki mostohaanyjára, ami a közeljövőben az Egyetemi Hallgató Képviselőt jóvoltából teljesen újjászületik.

Ha a K épület a Campusunk szíve, akkor talán nem túlzás a Goldmann menzát az egyetemünk gyomrának nevezni. Története egészen 1978-ig visszanyúl, ekkor kezdték el építeni ugyanis a múlt vaskos közétkeztetési eszméit megvalósító, 3000 adagos, 1200 férőhelyes közmenzát, ruhatárral és büfével. Mostanság, néhány izmus elvonultával, rengeteg parlagon fekvő hellyel csalogatta azokat, akik már régóta tervezgették, hogy életre hívnak egy egyetemi hallgatói és kulturális központot az egyetemünk területén.

Az egymásra találás az EHK és a menza között persze korántsem volt egyszerű. Korábban minden kari szinten történt, úgy tűnt, mintha 8 különálló egyetem élt volna egymás mellett. Először egy intézményfejlesztési terv okán merült fel az ötlet, hogy egy kulturális központ megvalósításával akár egyetemi rendezvények születését is elő lehetne segíteni, bár eleinte a kulcsszó még a kulturális élet fellendítése volt. A nagyobb vidéki egyetemek jó példával jártak előttünk: Debrecenen és Miskolcon például már régóta működött a hallgatók kulturális és szabadidős igényeit kielégítő hely. Az műegyetem vezetősége rábólintott a hallgatóság kívánságára és hamarosan ki is jelölték az MM-MG épületet a központ létrehozására. Ide kívánták átköltöztetni a Szkéné Szín-házat

és itt kapott volna helyet a kulturális titkárság és egyéb részek is. Ez egy nagyon patinás épület a Z és a K épület közt és a célnak is teljesen megfelelőnek tűnt, azonban a felújítása és a hallgatóság igényeihez alakítása rengeteg pénzt emésztett volna fel, ráadásul két tanszéket is ki kellett volna költöztetni az épületből, ami nem ment volna zökkenőmentesen. Hamar kiderült, hogy ez a hely

nem a legmegfelelőbb. Egy évvel ezelőtt a Stoczek menza mellett található Hő épületbe képzeltek el a Szkéné Színház jövőjét és a szabadidős központot is. Az épület méretei, adottságai miatt azonban nem fért meg volna ez a két dolog egymás mellett, ezért a szabadidős és kultúra kettévált, és ez utóbbi költözhet a Hőbe. Végül fél évvel ezelőtt egy Menza Bizottságon merült fel a Goldmann menza, mint a szabadidős központ új otthona és úgy látszik, ez is maradt a végleges változat ami nem véletlen, hiszen rengeteg előnnyel kecsegtetett az épület: nem csak, hogy az egyetem központjában és a kollégiumokhoz közel található, de a lakók közé sem ékelődik be, így valószínűleg nem hívják majd ki a rendőröket minden egyes buli alkalmával a közelben lakók.

Mostanra az engedélyeztetési terv és dokumentáció is beadásra került. Az épület komoly változásokon esik majd keresztül: szerkezetig le lesz bontva, hogy teljesen új belső elosztással születhessen újjá. Egy olyan közösségi tér kerül majd kialakításra, melyben egy háromszáz négyzetméter alapterületű

kávézó, söröző, étkező várja majd a megfáradt, éhes vagy egyszerűen csak felüdülésre vágyó egyetemistákat. Ezenkívül kisebb-nagyobb rendezvények lebonyolítására is alkalmas lesz az épület az emeleten kialakított három különálló terem jóvoltából. A legkisebb terem negyvennégy fős lesz majd, míg a legnagyobb ezer fő befogadására is alkalmassá válik, melyben akár gólyabál, felezőbál vagy bármilyen rendezvény megrendezésre kerülhet. A negyvennégy fős különteremben a Goldmann menzán most is meglévő teremhez hasonlóan tanszéki fogadások, kari állófogadásokat képzelnek el a terv kidolgozói. A földszinten történnek majd a nagyobb változások. Most egy ajándékbolt és egy büfé üzemel itt, a felújítás után az ajándékbolt továbbra is megmaradna és egy új hely is adódni fog, ahol fénymásoló, jegyzetbolt, papírírószer bolt vagy valamilyen kiegészítő funkciót ellátó egység foglalhat majd helyet. A földszinten lesz egy büfé is, ahol

hamburgerrel, hot-dog-gal, vagy ehhez hasonlóakkal csillapíthatják éhségüket az ide tévedők akár nappal akár éjjel. A legjelentősebb változás azonban, amitől igazán szabadidő központtá válhat az

let falain belül. A tervek alapján, az emeleten található ezer fős teremben lehet majd ebédelni a mostanihoz hasonló, de átgondoltabb, gördülékenyebb tálcás rendszerrel. A közétkezős hangulatot nem

épület, az a kávézó kialakítása. Itt nem csak kellemes pubos hangulat, de internetes elérhetőség és egész napos étel-ital kiszolgálás is várja majd az arra járókat.

Az egyetem vezetőségének csupán egy feltevéle volt a felújítással kapcsolatban, mégpedig, hogy egy menza a továbbiakban is zavar-

csak a kellemesebb, kultúráltabb környezettel de nagyobb választékkal és finomabb ételekkel is szeretnék előzni.

Az épület egyébként a hallgatók tévelygéseinek hála újulhat meg, ugyanis a munkálatokhoz szükséges anyagiakat az EHK az általunk befizetett IV díjakból, különljárás díjakból, tandíjakból fedezheti. A felújítás alatt, ami remélhetőleg már a következő félévben elkezdődik, számolni kell azzal, hogy a Goldmann menza átmenetileg szünetelni fog, de az áldozat mindenféleképpen megéri, hiszen nagyjából egy félév leforgása után kapunk egy kávézós, sörözös, pincéres büfés, biliárdozós szabadidős központot és egy megújult, modern menzát.

*Műegyetemi Sajtóklub
Ciprián&Eszter&Mariann*

GOLDMANN György (1904, Vecsés - 1945, Dachau)

Szobrász. 1924-től 1929-ig a Képzőművészeti Főiskolán Kisfaludi Strobl Zsigmond növendéke volt, majd Párizsban tanult. Munkás című szobra (1929) volt az első kifejezője a munkásmozgalommal való találkozásnak. Tevékenyen részt vett az illegális kommunista mozgalomban, amelynek 1932-ben tagja lett. 1934-ben a Szocialista Képzőművészek Csoportjának egyik alapító tagja, majd az újjáalakulás után vezetője volt. Első gyűjteményes kiállítását 1930-ban rendezte Budapesten. 1936-ban az Új Realisták kiállításán, 1938-ban Helsinkiben mutatta be műveit. 1942-ben életfogytiglani fegyházra ítélték, majd 1944 novemberében Dachauban hurcolták, ott halt meg.

A Goldmann menzát a KERTI (Kereskedelmi Tervező Intézet) kezdte el építtetni 1978-ban. A munkálatok 1981 májusában fejeződtek be. Az épület bruttó területe 4811,06 m². Építész Szép László, a statikusa Valtier Gábor volt.

Eredetileg egy 3000 adagos konyhának indult, ahol 1200 fő fér el, a földszinten pedig helyett kapott a ruhatár és a büfé. Utólag lett a kávézó és a dohányzó rész.

A jövőre tekintve a menza csak belülről lesz átalakítva, a szerkezetéhez nem nyúlunk.

A földem építésére egy bolgár céget kértek fel, akik az úgynevezett lift-slape technológiával akarták ezt megcsinálni. Ezt a megoldást Amerikában alkalmazzák a felhőkarcolók építésénél, helyhiány miatt. A földemet alulról húzzák fel a megfelelő helyig. Ez a cég megvett egy fél francia gépparkot és hozzárakták az ő technológiájukat. Amikor a földemet elkezdték felhúzni, a csigák nem bírták a terhelést és a földem rádőlt a V1 épületére. Végül a hagyományos monolit földemnél maradtak, amit egy hét alatt el is készítettek.

Borsodi gyors

HaBár

Szórakoztató és Élménycentrum
Baross Gábor Kollégium XI., Bartók Béla út 17.
(06/1) 463-29-03
(06/70) 290-69-58

Szolid árakkal
Háromféle csapolt sör
Folyamatos akciókkal
Italkülönlegességekkel
Sör Ropogtatnivalókkal
Csocsóval, Dart's-szal

Várunk benneteket szeretettel
Hétfőtől - Csütörtökig 19:00 - 2:00 -ig
(Hétfőenként rendezvény szervezésével)

A Közlekkék hivatalos klubja...

Mit csinál Polgár Jenő a Hivatalban?

Emlékszem még egy korábbi közhíres oknyomozó riportra, melyben a KTH indulása előtt, annak várható működésének feltárására tettem kísérletet. Azóta a „Nagy Testvér” hadrendbe állt. Bizonyára mindenki szerzett ilyen-olyan tapasztalatot egyetemünk ezen szervezeti egységében. Jómagam abból már kimaradtam, hogy a „saját bőrömn” érezsem a rendszer jótékony hatását, de azt hiszem nem is lenne rá szükség, hogy most leírjam mindazt, amivel Ti napi szinten vívtok közelharcot.

Az ok, ami miatt billentyűzetet ragadtam az, hogy megpróbáljam bemutatni, mi zajlik egy ilyen „Nagy Testvér” berkeiben, melyek már-már „paranormális” jelenségeknek tűnhetnek a külső szemlélő számára. Körülbelül hasonló viselkedési sémák figyelhetők meg az egyetem gazdasági és üzemeltetési ügyeivel foglalkozó ún. A. épületben, egy olyan helyen, ahol úgymond „ügyeket bonyolítanak”. És mennyire találó ez a szép magyar kifejezés! Szóljon erről a példa!

Vajon egyszerű dolog-e beszerezni egy mérőkártyát számítógéphez, ha már mondjuk a pénz rendelkezésre áll rá. Persze arról is könyvet lehetne írni, hogyan jut el a pénz az elkölthető pénz állapotaiba...

Először a felmerülő ötlet lebonyolítására megbízást kap egy tanszéki munkatárs, aki természetesen döntésre nem jogosult. Így ha igazán precízen jár el, már az árajánlatot is a tanszékvezető aláírásával kéri. Mérőkártya esetében nagy valószínűséggel külföldről kell rendelni. Az ÁFA számítását kétféleképpen lehet megtenni, az egyikhez kell az Egyetem VAT száma. Mi az? A tanszéki munkatársnak nem tisztje tudni, felhívja a Nagy Testvért. Mire az ember a harmadik kisasszonnyal beszél, és meghallgat két-három részletet a Bolero-ból, megkapja az Egyetem összes olyan számát, amelynek bármilyen köze lehet az adóhoz. Mindezt átfaxolja a külföldi céghez, hogy válasszák ki a megfelelőt. Ez már min. 3 hét.

A tanszék szeret előre fizetni, mert akkor 2-5 % kedvezményt kaphat. Miután ezt is közölte a céggel, az elküldte az árajánlatot. Bizonyára ez meghaladja azt a minimum összeget, amelyhez még nem kell hivatalos engedély. Így a kedves kolléga ír egy ún. dukát, amin feltüntetni, mit, honnan, mennyiért akar beszerezni. Ezt

aláírattja a tanszékvezetővel, a gazdasági ügyintézővel és saját magával. Ha közben senki nem költötte el a keretet, akkor egy héttel megússza. Rutinos versenyző már elkészíti ekkorra a megrendelőt is, amelyet szintén szigóztat, majd elküld.

Hetek telnek el, semmi. Kollégánk felveszi a kapcsolatot a céggel, ahol – lévén külföld – előszeretettel mennek szabadságra az emberek. Ám mégis gyorsan kiderül, hogy még nem jött pénz. A. épület: az Egyetem számla nélkül nem fizet. A cég: fizetés nélkül nem ad számlát. Csapda! A megoldást külföldiül Proforma Invoice-nak hívják, ami egy előzetes számla. Ugyan nem igazi, de az A ép. ezt már duzzogva lenyeli. Kollégánk ezt leadja a gazdasági ügyintézőnél.

Egy hét múlva – ha kollégánk folyamatosan érdeklődik – kiderül, hogy az A. épületben nem tudnak angolul. Nincs más hátra, kollégánk lefordítja a számlát. Még mindig nem történik semmi, mert kell a megrendelő is. Itt gyorsul be a rendszer, mert már ekkor szólnak, hogy a megrendelőt is szeretnék magyarul elolvasni. Igen ám, csak hogy ez számítástechnikai eszköz, közbeszerzés, csak a Rufusztól lehet venni. De mi tudjuk, hogy ez nem egy pendrive. Ha ügyesek vagyunk el tudjuk magyarázni, miért nincs ilyenje a Rufusznak. Ha nem, akkor engedély kell a főigazgatótól, ami legjobb esetben is két hét.

A folyamat legrövidebb szakasza jön, a 8 napos banki átutalás, ami persze az előzetes számla kelte után már vagy 28 napra kezdődik. Most kell drukkolni nagyon, mert az árajánlat óta annyi idő telt el, hogy az euro akár már 10 forinttal is többbe kerülhet. Ha több lesz a pénz forintban és túllépi a duka összegét, akkor lehet kezdeni mindent előről.

Miután megérkezik a pénz, küldik is az árut. Na de hova? Ha nem rágtuk a cég szájába, hogy bár az Egyetem fizet, mégis a tanszékre kell hozni az eszközt, akkor évekig bolyonghat a rakparton. De ezt biztos elmagyaráztuk, amikor azt eszeltük, miért az Egyetem utalja át azt, amit a tanszék rendel. Szóval kis szerencsével megjön a kártya, és az eredeti számla. A cégek figyelnek az apróságokra, de nem kizárt újabb két hét levelezés az eredeti számla után. Az eszközt bevételeztetni és leltárba kell venni az A. épülettel a tanszékre a kétnyelvű megrendelővel és számlával. És innentől lehet használatba venni, igaz a mérés talán már aktualitását veszítette, és az elgondolás óta akár egy egész generáció lediplomázott.

Látható, hogy 3-5 hónap kell egy egyszerű mérőkártya beszerzéséhez, és akkor még nem is pályáztunk rá. Vajon a folyamat, az emberek, vagy a szervezeti struktúra van alul méretezve? Egy biztos: ezek mellett nagy szerencse, hogy az indexünket legrosszabb esetben is 4 hét alatt le tudjuk adni. Pedig az hivatalos okirat! Talán, mert eleve magyarul van? Talán, mert nem kell hozzá közbeszerzési tender? Talán, mert a KTH-ban sokan, sokat és jól dolgoznak?...

...Az hiszem, mégis inkább szerencse.

Levi

„Másfél”

Többünkben már régóta érlelődik a BKV egyik járművével kapcsolatban egy kérdés, ami ugyan először nevetségesen hangzik, de egyesek megálló hosszú során át képesek töprengeni a problémán.

Bizonyára sokan utaztatok már az új Volvo autóbuszok valamelyikével (tudjátok, amik hosszú kékek, zenélnek és sziszegnek). Nos, ők borították föl utazó lelkünk jól leülepedett harmóniáját. Ha felszálltok a járműre, megfigyelhetitek, hogy az ülések nem egyformák: találunk párnázott és kopogós, foglalt és szabad üléseket, de ebben persze eddig nincs semmi különleges, ezt mind még az öreg Ikarus is tudja. Ami viszont érdekes, hogy méretük szerint ugye vannak mono és dupla ülések, és (Figyelem!) a kerékdob fölött a kakuktktojás: a másfél ülés! Se nem egy, se nem dupla, egy embernek fölöslegesen nagy, kettőnek pedig túl kicsi – még ha azok bizalmas viszonyban is állnak. Joggal tehető fel a kérdés: miért?

Ami a közlekes tanulmányaimat illeti, nem vagyok éppen előrehaladott állapotban, ezért csak találgatni tudok, mire való a „másfél”. Ha statisztikus aggyal vizsgálom, azért van, mert így másfél ülésenként egyenként fél ülőhellyel több található a buszon. Ezt persze rövid gondolkodás után kizárhatjuk az emberek azon makacs tulajdonsága miatt, hogy darabárut alkotnak. Törhetjük a fejünket különböző megoldásokon, mégis mindig egy variáció lesz a legvalószínűbb: azért van másfél ülés, hogy a különböző testhelyzetben ülők mind kényelmesen ülhessenek. Hogy ez mit jelent? Ugyebár minden ember másképp ül testi és lelki adottságainak megfelelően. Ezt vizsgálva tegyük fel, hogy az említett típusú ülésre hat különböző buszon, hat különböző korú, tömegű és indíttatású egyén pályázik.

Az első a modern hippi, aki vietnámi papucsban egy könyvvel utazik céltalanul a városban. Hangsúlyozva laza és lázadó mivoltát, háttal az ablaknak ül, és felteszi a

lábát az ülés szélére. Olvasgat, a meredekebb kanyarokban lábujjaival markolja meg a kapaszkodót.

A második a bevásárlásból hazafele igyekvő, nyugdíjazott konyhás néni. Arcán elégedett mosoly jelzi, hogy megtalálta a neki megfelelő ülőhelyet. Csomagját kidőlés ellen biztosítja.

A harmadik egy ismeretlen úriember hosszú ballonkabátban, napszemüvegben. Félte őrzött táskáját először ölébe veszi, de később észreveszi, hogy ülése a „táskáját-magamellétevés” lehetőségét is tartalmazza, így csomagját kényelmes könyöktámasszá amortizálja.

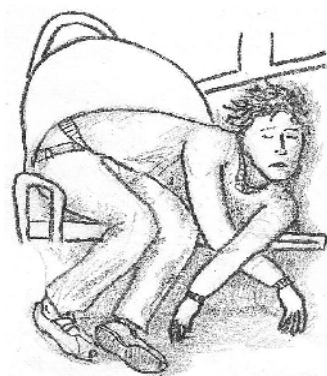
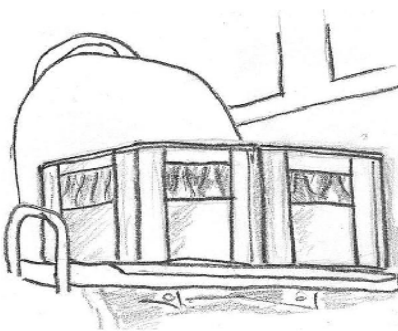
A negyedik utas születésnapi buliból indult el busszal a jónak vélt irányba. A külvilágról tudomást sem vesz, a lámpafény sem zavarja. Helyválasztása meglehetősen félresikerült, hisz másfél fenéknyi helyen nem lehet kényelmesen aludni.

Az ötödik utas nővel van. A másfeles ülés alkalmat nyújt a „keménylegény” testtartás felvételére és a bájos asszonyka ölbe helyezésére.

A hatodik utas „szállító” szerepet tölt be, a sörrelátást biztosítja társai számára. Kihasználja, hogy az ülés éppen két rekeszre lett méretezve, s így nem akadályozzák az utasokat a közlekedésben.

Az említett példák természetesen csak egy részét képezik a felvehető ülési pozitúrák végtelen palettájának. Akik a szimpla vagy dupla ülésen nem tudtak érvényesülni, azok a másfeles üléssel boldogabban és az önmegvalósítás teljes birtokában utazhatnak céljuk felé.

(A valódi ok teljesen érthető: azért van szükség másfeles ülésre, mert az említett buszok kerékdojja nagyon nagy, és a szimpla ülés nem takarná egészen. Ez pedig azt vonná maga után, hogy az óvatlan emberek állandóan nekimennének a dobnak.)

Dani

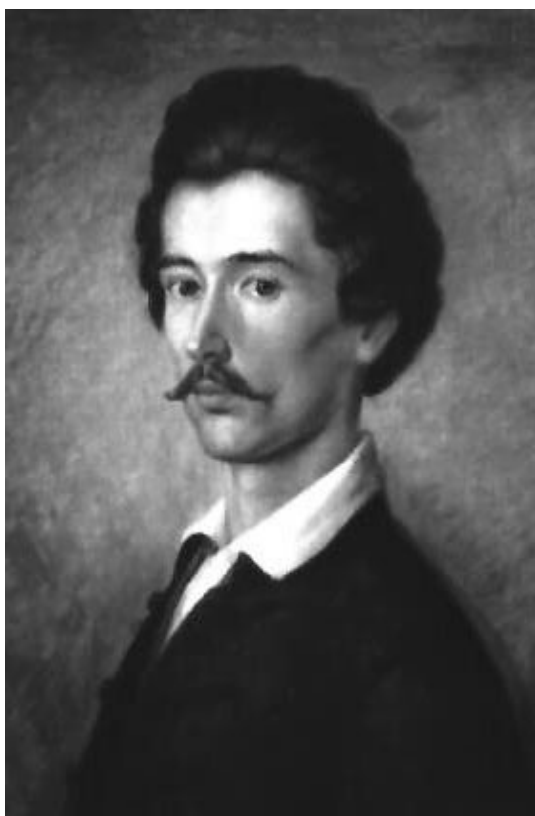

A népek tavasza

Nemzeti színű lobogó, kokárda, Petőfi Sándor, Tizenkét pont, Nemzeti Dal, 1848, forradalom és szabadságharc. Március 15-e nemzeti ünnep. Ekkor emlékezünk az 1848-as forradalom és szabadságharc történelmi pillanataira, szereplőire.

Az 1848-as esztendő lángba borította Európát. A forradalmak kiváltó okai között fontos szerepet játszott az európai élelmiszertermelésben jelentkező utolsó nagy válság. Az 1846-48-as gazdasági visszaesés az első nagyobb mértékű tőkés termelési válság volt. Az 1840-es években a vasút által kiváltott elragadtatás Európa-szerte a társaságok részvényeivel való üzérkedéshez és óriási, de kockázatos beruházásokhoz vezetett. A mezőgazdasági válság lerontotta a hitelképességet, és a nagyvállalkozások a csőd szélére jutottak. Elakadtak a vasúti építkezések, és ez a fémipar, majd a többi iparág pangását is előidézte. A városokban nyomasztóvá vált a munkanélküliség, ez pedig abban az időben azt jelentette, hogy a munkás minden jövedelmét elveszítette, és nyomorban tengődött, még akkor is, ha a városi ellátás jobb volt a vidékinél. Terjedt a bűnözés és fellángolt az idegen munkások iránti gyűlölet, ami nem egyszer tettelegességgig fajult. A válság nemcsak a nagyüzemek dolgozóit, hanem a kézműveseket és kisiparosokat is egyaránt sújtotta. Ezek a rétegek álltak a népi mozgalmak élére, mert anyagi romlásukat az 1840-es évek féktelen kapitalizálódásának a rovására írták. A forradalom előestéjén a gazdasági válság némiképp enyhült, de a társadalmi helyzet már radikalizálódott, a tömegek és a vezető rétegek közötti ellentmondás végzetesen elmélyült.

Párizsi, berlini és bécsi társaik példájából a milánói, a velencei, a prágai vagy a pest-budai forradalmárok barikádokat emeltek. A harcokban egyetemisták, polgárok és munkások vettek részt; szabadelvűek, és köztársaságiak, a nemzeti irányzatot követők egyesítették erőiket egy demokratikus alkotmány kivívása érdekében. Magyarországon a

reformkor a polgárosodás és az osztrák uralom alóli felszabadulás sürgető vágyát hozta a felszínre. „Haza és haladás” – ez lett a jelszó.

A március 14-én este a bécsi forradalomról érkezett hír növelte a Pilvax fiatalságának elszántságát, hogy a „12 Pont” szövegét mihamarabb megismertesse a főváros lakosságával. 15-én reggel azután Petőfi, Vasvári, Jókai és Bulyovszki Gyula megbeszélése alapján a „12 Pont” eredeti, az országgyűléshez intézett bevezetését megváltoztatták. Helyette egy kiáltványt készítettek, amely fellépésüket indokolta meg a leendő hallgatóinak. A pontok szövegét változtatlanul hagyták. Ezt a kiáltványt azután felolvasták a Pilvaxban összegyülekezett fiataloknak, majd Petőfi elszavalta két nappal korábban írt költeményét a „Nemzeti Dalt”.

A Pilvax ifjúságának kis csoportja ezt

követően az orvoskar hallgatóihoz, majd velük a politechnikum diákjaihoz (a mérnökökhöz), innen a jogászokhoz vonult. Mindenütt elhangzott a kiáltvány és a pontok szövege, s Petőfi elszavalta költeményét. A jogászok csatlakozásával megnövekedett tömeg, amelyet az utca népe is követett (kb. 2000 fő), Petőfi vezetésével átvonult a közeli Landerer nyomdához, amely a Hatvani utca (ma: Kossuth Lajos utca) és a Szép utca sarkán volt. Az ifjúság vezetői által kidolgozott terv ugyanis arra irányult, hogy cenzori engedély nélkül nyomtatják ki a „12 Pontot”, ezzel fejezve ki elszántságukat, s egyben így valósítják meg szándékukat, hogy követelésüket megismertessék a közvéleménnyel.

A nyomdánál a fellépés sikeres volt. Az ifjúság vezetői a nép nevében lefoglalták a nyomdagépeket, s Landerer utasítást adott a személyzetnek a „Nemzeti Dal” és a „12 Pont” kinyomtatására. Nem volt még dél, amikor a két röplap – a szabad sajtó első termékei – elkészültek, és azt az időközben tovább növekedett sokaságnak kiosztották.

A merész fellépés tehát sikerült. Megvalósult Petőfi célkitűzése, hogy „logikailag a forradalom első lépése és egyszersmind fő kötelessége szabaddá tenni a sajtót”. A siker felbátorította a kezdeményezőket, akik délután 3 órára a Nemzeti Múzeumnál népgyűlést hirdettek. Itt született az elhatározás, hogy a hír szerint a rendkívüli helyzet miatt összehívott városi közgyűléshez vonulnak, s azt felszólítják a „12 Pont” elfogadására. A városházához vonulva az ifjúság vezetőihez csatlakozott Nyáry Pál és Klauzál Gábor is. A város közgyűlése azonban nemcsak a „12 Pontot” fogadta el, hanem választmányt küldött ki, amely a Helytartótanácsához továbbítja a köve-

teléseket. A bécsi fejlemények miatt megzavart, s a felvonuló sokaságtól megfélemlített Helytartótanács elfogadta az eléje terjesztett követeléseket. Ezek között az első a cenzúra azonnali eltörlése volt. A második, kétségtelenül a legnagyobb jelentőségű engedmény az volt, hogy a Helytartótanács kijelentette: a katonaság nem fog a rend fenntartásába avatkozni, hanem az a pesti polgárőrség feladat lesz, amelynek számát - mint nemzetőrséget - 1500 fővel fogják szaporítani. Végül sikerült kieszközölni, hogy a sajtóvétség miatt fogva tartott, de még el nem ítélt Táncsics Mihályt szabadlábra helyezték. A kiszabadított Táncsicsot diadalmenetben vitték Pestre. Nem is lehetett ennél méltóbb befejezése annak a napnak, amely a sajtószabadság tetteleg megvalósításával kezdődött, mint

hogy a magyar törvények által nem is ismert cenzúra áldozatát kiszabadítsák budai börtönéből.

A márciusi ifjúság bátor fellépése tehát eredményes volt. Vér nélkül, minden rendzavarás nélkül komoly eredményeket ért el. A győztes pesti forradalom megkönnyítette az országgyűlés küldöttségének bécsi útját. Az uralkodó és az udvari tanács meghátrált, elfogadta a Kossuth által előterjesztett országgyűlési határozatokat. Kinevezte az **első magyar miniszterelnököt, gróf Batthyány Lajost**, az ellenzék egyik főrangú vezetőjét. Rövidesen létrejött a főleg reformpárti politikusokból álló *független magyar kormány*.

Ezen a jeles napon mindannyian kokárdát tűzünk a kabátunkra. De vajon miért éppen piros-fehér-zöld a magyar

kokárda, és mióta jelképezik ezek a színek magyarságunkat? A piros-fehér-zöld színhármás először 1848-ban vált az ország hivatalos jelképevé, a forradalom egyik jelentős eredményeképpen. A trikolor (azaz a háromszínű zászló) a francia forradalom óta vált "divatos", így a magyar zászló is háromszínű lett: a piros szín az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelképezi. A forradalom leverése után természetesen nem engedélyezték ennek a nemzeti jelképnek a használatát sem, a kiegyezés óta azonban újra magyarságunk legnagyobb szimbóluma lett a piros-fehér-zöld színhármás. Ezért a mai napig is ezeknek a színeknek a környezetében ünnepeljük nemzeti ünnepeinket.

Anett

Tovább csökken a Diákhitel kamata

Folytatódik a Diákhitel kamatának csökkenése a forrásköltségek mérséklődésének köszönhetően. A 2005/2006-os tanév tavaszi szemeszterére érvényes kamatláb évi 10,22 %. A választható havi hitelösszeg továbbra is 15, 21, 25 vagy 30 ezer forint. A hallgatók változatlanul felvehetik egy összegben is a félévre igényelhető teljes kölcsönt – így már márciusban akár 150 ezer forinthez lehet hozzájutni.

A Diákhitel első folyósítása a tavaszi szemeszterben 2006. március 14-én lesz. Aki már ekkor szeretne hozzájutni az igényelt kölcsönhöz, az minél előbb, lehetőség szerint február közepéig iratkozzon be!

Azok, akik most először vennék fel a Diákhitelt, és már a tavaszi első folyósításkor szeret-

PÉNZ?
LEHET!

- Szemeszterenként akár 150 000 Ft!
- Könnyebb diákevek!
- Törlesztés? Ráér!
- Verhetetlen kamat!

DIÁK HITEL
www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24
kedvezményes tarifával hívható kék szám

Igényeld 15-éig,
és a következő hónap 15-én
már meg is kaphod!

nék megkapni kölcsönüket, azok legkésőbb február 15-ig adják le diákhiteligénylésüket a kijelölt postákon és pénztárcái fiókokban és iratkozzanak is be tanintézetükbe.

Diákhitelt bármikor lehet igényelni, de a tavaszi szemeszterre vonatkozó végső leadási határidő 2006. május 15-e. Bármely hónap 15-ig leadott új igénylésekre az első utalás a következő hónap 15-én történhet. Ekkor a jogosult visszamenőleg jut hozzá a szemeszter kezdete óta eltelt hónapokra járó kölcsönhöz is.

További hasznos félévkezdési diákhitelinformációk találhatók a www.diakhitel.hu honlap „NYÚZzzz” rovatában.

Helyi hülyék

A Vox Mozimagazin® újság honlapján többek között a következő mondattal kíván segítséget nyújtani az amatőr mozikritikusoknak: „Nem túl szép, ha azzal kezdődik egy kritika, hogy milyen érzésekkel ül be valaki a mozikba!?”. Nos előre is szeretnék elnézést kérni a kedves Olvasóktól, de be kell vallanom, én nagy elvárásokkal és a felhőtlen szórakozás reményében ültem be Rudolf Péter oly sok helyen magasztalt, és még több helyen idézett mozijának folytatására. Illetve (ha pontosan szeretnék fogalmazni) ilyen lelkiállapotban kattintottam rá a Total Commander jobb oldali tábláján. Az a helyzet, hogy valamilyen ismeretlen oknál fogva hidegen hagyott az egyik multiplex bezárása (természetesen a nézővisszaesésért egyértelműen az illegális letöltőket hibáztatták), és nem mentségként hozom fel, de nem vagyok túlságosan türelmes és kockázattűrő, már ha egy általam nagyon várt filmről és ezer forintos mozijegyről van szó. Ezért néztem meg a „közkezen” terjedő verziót (azt, amelyiknek hiányzik az eleje, nincsenek benne zenék és csak DAT-magnós hang szól), amint lehetőségem nyílt rá. Egy-két nappal ezután hozta nyilvánosságra a szerzői jogokat védő ASVA igazgatója, hogy a letöltésre várók száma mintegy 28.000 fő, a kár értéke pedig saccperkábé 50 millió forint. Ez annyira feldúlt (ráadásul vizsgaidőszak közepén), hogy addig nem tudtam aludni, amíg megmentendő a 230 millás költségvetést meg nem néztem a moziban is, pedig a két időpont között eltelt két hét! Hogy nemcsak én lettem a mozi Raszkolnyikovja, azt bizonyítja, hogy az Üvegtigris 2-t premierjének hétvégéjén százhuszezen látták (illetve hajlandóak voltak fizetni is ezért). Az azóta eltelt hónapban sokféle véleményt hallottam a folytatással kapcsolatban, ismerőseim többségének nagyon tetszett, a többieknek nagyon nem. A különbség forrása természetesen a két rész

különbségeiben keresendő: az Üvegtigris annak idején más megközelítésben tálalta a magyar lúzer kisembert, mint előtte bármely magyar mozi; a kicsit keserű életéről szólt, de humorral megspékelve, jól kitalált és eljátszott karakterek tolmácsolásában; a normális történet ugyan hiányzott, de nem is erőltették, egyszerűen a színészek örömjátékát és gondosan skiccelt dialógusokból építkező forgatókönyvet láttunk. A folytatás szükségszerűen más, hiszen sikeresen nem léphetünk kétszer ugyanabba a folyóba, ahogy azt Hérakleitosz többé-kevésbé megfogalmazta (igaz, az öreg mester nem ismerhette a „puskatoll” fogalmát). Gyengébbek kedvéért: adott ismét a büfé (az Üvegtigris), a büfés (Lali – Rudolf Péter), a „futóbolond” (Sanyi – Horváth Lajos Ottó), a szelíd motoros (Csoki – Csujja Imre), a gyűjtő (Róka – Gáspár Sándor), a kocsidíler (Gaben – Reviczky Gábor) és a fűvősmágus (Cingár – Szarvas József); az ő kalandjaikat követhetjük figyelemmel, mely nagyjából annyi, hogy a Tigris területén lakóparkot építene egy nagyméretű vállalkozó (Gesztési Károly). Persze a lényeg ismét az epizódyszerűen egymáshoz illeszkedő jelenetekben van (állítólag annak idején tévésorozatnak álmódta meg a filmet), maga a cselekmény csupán másodlagos. Ami nagy különbség az első részhez képest, az a hangsúly, melyet egyértelműen a szereplőkre helyeztek, tehát a forgatókönyvírók munkája kimerült annyiban, hogy a már bevált és kultikus figuráknak kitaláltak néhány olyan élethelyzetet, melyet humorral tölthetnek fel, legyen az hullócsillag-figyelés vagy temetés. Így az „átlagos, vesztes magyar” figuráját nem úgy mutatják meg a nézőknek, ahogy azt a magyar alkotóktól megszokhattuk (lásd a Légy jó mindhalálig Nyilas Misije – egyáltalán miért kell már fiatalon azzal ölni a gyerekeket, hogy minden magyar irodalmi hős maga a szerencsétlenség?), hanem

ehelyett jól szórakozhatunk Laliékon, aki meg akarja, az komolyan veheti a „vidéki milijót”. Ha meg valaki komorságra vágyik, az nézze meg a Sátántangót (éppenséggel csodálkozom, mikor a kritikus arra panaszkodik, hogy a Tigris 2-ben nincs történet; könyörgöm, mégis mit várt az első rész után?!). Amúgy meg nagyon jól szórakoztam, aki pedig azt sem tudja, mi fán terem a szalmaegér, annak kívánok hármat.

Mint bizonyára sokan észrevették, beindult a moziömping. Az ehavi felhozatal böngecszve találhatunk (in memoriam gumicsirke) romantikus-vígjátékost (Azt beszélük), kosztümös-feldolgozást (Büszkeség és

balítélet), erdőben éneklős-gidást (Bambi 2.), magyar szinglis-jót röhögőst (Csak szex és más semmi), olimpiai leszámoló (München), éneklős-aprópénz-jónasost (A nyughatatlan), társasjáték-zűrös úróst (Zathura), valamint ijesztgetős-látomásost (A félhomály); és persze még mindig fut a mozikban Aköd is. Ez utóbbi egyébként az azonos című John Carpenter-film „felújítása”, történetében ennek megfelelően nem változott, másban viszont... nos, igen. Az eredeti sztori szerint 100 évvel ezelőtt a falu alapító atyái orvul zátonyra futtattak a falu közelében lévő telepre hajózó leprásokat, mindenkit megölve ezzel a hajón. A falu most centenáriuma készül, ám éjszaka furcsa kód közeledik a tenger felől, és jön a misztikum meg az ezerarcú halál. Ha esetleg elcsúsznak

valahol az 1980-as évjáratú eredetét, nézzétek meg magányos óráitokban, sokkal félelmetesebb, mint az új. Azt hiszem, hogy a nyolcvanas évek nagy horrorjai sokkal jobban gazdálkodtak szűkös pénzügyi és technikai lehetőségeikkel, mint az újhullám legtöbb darabja (lásd az agyonCGI-zett, ám emellett baromi unalmas Az átok c. „gyöngyszemet”). A megmosolyogtató effektusok mellett is sokkal rémisztőbb például a ködből előderengő

leprások látványa, mint az új részben a (már bocsánat) „elleprásodó” bébicsősz haláltusája. Nemhiába hívják Carpentert a trash-horrorok királyának (olyan filmekkel a háta mögött, mint a Sötétség fedjedelme, a Halloween-széria, Az örület torkában vagy a Stephen King-adaptáció Christine), míg a mostani film rendezőjét, Rupert Wainwrightot csak az MC Hammer-fanatikusok és Stigmata-rajongók ismerik (utóbbi csak az alternatív

befejezéssel ér!). Szóval Lost-os Shannon (Maggie Grace) ide, Smallville-es ifjú Szupermen (Tom Welling) oda, A köd az év eddigi legrosszabb horrorja, és attól tartok nem ez lesz a vödör legalja (de ne legyen igazam). Hamár John Carpenter, akkor Nagy zűr Kis-Kinában rulez, Kurt Russell a király.

Kövi

Könyvajánló

F. X. Toole: Millió dolláros bébi

„A szurkolók azt hiszik, a bokszt arról szól, milyen kemény valaki. Akik belülről ismerik, akiket magával ragadott, tudják, hogy a bunyó a tiszteletről szól.”

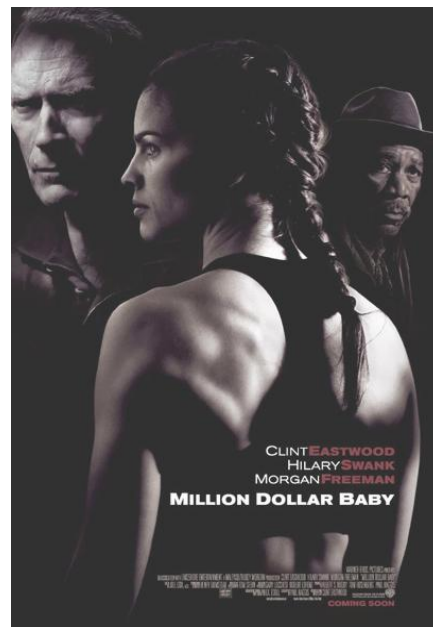
Talán nem vagyok egyedül azon véleményemmel, miszerint nem igazán létezik olyan kiemelkedő irodalmi alkotás, amelynek témája valamilyen jellegű sport. Így vélekedtem erről, míg nem került a kezembe a fenti kötet.

A szerző – eredeti nevén Jerry Boyd – életében hosszú időn át fontos szerepet játszott a bokszt, ugyanis többek között közel húsz éven át, mint edző és ringsegéd kereste kenyerét. Ismeri szeretett sportjának minden szépségét és árnyoldalát, trükkjeit. Megosztja velünk saját pályakezdetésének történetét, amikor is negyvenévesen döntött úgy, hogy belevág. Megismerhetjük a bokszt igazi világát, az edzőtermek hangulatát, a mérkőzések varázsát és körülményeit. Személyes leírása mellett a kötetben hat kisregényt olvashatunk, melyek között található a címadó alkotás, amely egy női bokszoló Maggie „mo cuishle” Fitzgerald szívszorító élettörténetét ismerhetjük meg, amelyből Clint Eastwood készített filmet.

Maggie-nek sosem jutott sok semmiből, de van benne valami, ami csak kevesek mondhatnak magukénak: tudja, mit akar, és bármit hajlandó megtenni érte. Az élete állandó küzdelem, amit tehetségével, kizökkenthetetlen koncentrációjával és elképesztő akaraterőjével próbál túlélni. Ám mindennél jobban vágyik arra, hogy valaki higgyen benne. Maggie nem hajlandó vagy nem képes feladni élete álmát, a

bokszt és ez a küzdeni akarás felkelti Frankie Dunn érdeklődését, aki pályája során számos nagy bunyóst edzett és menedzsel. Azonban az élet őt is túlságosan megkeményítette, jó ideje senkit sem engedett közel magához. Mester és tanítványa idővel ráébrednek, hogy közös bennük a küzdőszellem, mely legyőzi múltjuk fájdalmát. Megtálalják egymásban azt a fajta családi kötődést, amit oly régen elvesztettek. Csak azt nem tudják, hogy hamarosan egy olyan harccal kell szembe-sülniük, amelyhez több lélekre és bátorságra lesz szükség, mint eddig bármihez.

A másik öt történet is sok mindent megoszt velünk, bepillantást nyerhetünk a Los Angeles-i edzőtermek mindennapjaiba, megismerhetjük egy olimpiára készülő fiatal fekete srác életét és tragikus halálát a bandaháborúk és az 1992-es zavargások idején. Megtudhatjuk, mi alapján választanak ellenfelet maguknak az öklözők, mennyire pártatlanok a szervezők, ki irányít kit, a menedzser a bunyóst, esetleg fordítva, vagy éppen hogyan kell pillanatok alatt elállítani a vérzést. Amú alapvetően a boksztól szól, mégis valami többről. A szereplők számára ez több mint egyszerű sport, az életük. Néhányuk felér a csúcsra, sokuk azonban maradandó sérüléseket szenved a kötelek között. Mint Maggie, akinek az életébe kerül a nagy álom, hogy bajnok lehessen, vagy Majré, akinek a lelkét zúzzák darabokra egy edzés során és Puding, akit a nyílt utcán mészárol le egy banda.

Nem hősokeket állít elének a szerző, hanem embereket, közülünk valókat, akik mindent megtesznek azért, hogy elérjék céljukat. Sokuknak nem sikerül, mert az élet nem válogat jók és rosszak között, de maga az út, amit végigjárnak, örök példaként szolgálhat mindannyiunk előtt. Küzdeni tudás és akarás az, ami nélkül képtelenek lennénk felnőni önmagunkhoz.

Ezért bátorítok mindenkit, hogy olvassa el a kötetet, mert egyrészt nagyon érdekes, másfelől pedig mély drámai alkotás, mely megtanít bennünket az élet igazi szeretetére és a tiszteletre.

balasnyikov

Genf és az autók

Március elején rövidke látogatást tettem Svájc francia részén, Genfben és környékén. A várossal kapcsolatos elvárásaim kicsit túlzottak voltak, így nem jelentett akkora élményt, mint amit reméltem.

Mindenkinek, aki arra jár, ajánlom inkább a tó körüli kirándulást (vagyis inkább autókázást), a sok hangulatos kisváros tartogat lát-nivalót a turisták számára. Akiket valamennyire is vonzanak a kulturális élvezetek, azok ne hagyják ki a Montreaux mellett található Chateau de Chillon-t, ami egy középkori kastély korabeli berendezésekkel (a belépő mellé részletes magyar nyelvű leírást is kapunk!). A mozgást kedvelő emberek számtalan turistaútvonal közül választhatnak, könnyebb és nehezebb kirándulásokat tehetnek a környező csodálatos hegyekben.

Bent a városban elég nyugis az élet, mondhatnám nyugdíjas tempóban zajlanak az események. A közlekedést nem nevezném igazán szervezettnek, aki az ottani jelzőlámpák működését tervezte, biztosan nem Közlekkáros volt...

Az árak egy genfi embernek az ő fizetésével biztos nem magasak, a mi magyar pénztárcánkhoz képest viszont meglehetősen drága minden, főleg az élelmiszer. Ha ár-érték arányban a legjobbat akarjátok enni, akkor mindenképpen ugorjatok be a szép számban fellelhető török gyorsbűfék egyikébe, és kérjeteك kebabot!

Az ott töltött pár nap legjobban várt programja azonban a 76. Genfi Autószalon megtekintése volt. Érdekes, hogy a fentebb említett drágaság a belépőjegyben nem mutatkozott meg, a kicsivel több, mint 2000 Ft a látottakért igazán nem mondható soknak. Az első, amit a jövőben odalátogatni szándékozónak tanácsolhatok, hogy reggel ne lustálkodjatok, menjeteك oda nyitásra, mert 10 óra sem igazán elég

mindent végigjárni! Budapesti autókiállításon nevelkedvén már a bejáratnál kapott füzet térképére pillantva rájöttem, hogy ez egy „kicsit” hosszabb túra lesz. Mint utólag kiderült, nem a főbejáraton jutottunk be (méreteit tekintve föl sem tűnt...), így bemelegítésként egy tuning- és autóhifi részlegen találtuk magunkat, mondanom sem kell, nem bántuk meg. Röpké másfél óra alatt át is verekedtük magunkat, és beléptünk az öt részre osztott főcsarnokba, ahol a világ autógyártói sorakoztatták fel szebbnél-szebb járműveiket. Itt komoly fejtörést igényelt az optimális útvonal megtervezése, annak érdekében, hogy ne hagyjunk ki semmi látnivalót. Mindenki ott volt, aki számít, és igyekezett a legmerészebb ötleteit a nagyközönség elé tárni, ezt bizonyítja a rengeteg tanulmányautó bemutatása, melyek nagy része talán soha nem kerül sorozatgyártásra. Voltak viszont igen figyelemreméltó munkák is, amelyeket remélhetőleg minél előbb az utakon láthatunk, a teljesség igénye nélkül ilyen az új Toyota Yaris TS, valamint a Mitsubishi Concept X nevű tanulmányautója. Több gyártó is mostanra időzítette egyes típusainak világpremierjét, itt láthattuk először például a 159-es Alfa Sportwagonját, a BMW Z4 M Roadstert, a Porsche Cayman S-t, vagy éppen az új Dacia Logan Steppe terepjárót, a Skoda Roomstert és a Suzuki SX-4-et. Természetesen az elérhetetlen kategória is szép számban képviseltette magát, a Pagani Zonda F Roadster és a Ferrari 599 GTB láttán az embernek az jut az eszébe, hogy ilyen autóért már megéri elkezdni bűnözni.

A legtöbb autóba be lehetett ülni, átélni az érzést, hogy milyen lehet pl. egy Lexus SC 430-as bőrülésében mereszteni a hátsónkat, egyes járgányok közelébe (Maserati, Bentley, Aston Martin...) viszont csak jól öltözött öltönyös bizniszmeneket engedtek a „pórnép” nagy bánatára...

Minden stand természetesen igyekezett a legtöbb információt szolgáltatni termékeiről, több helyen találkoztunk kis lelátókon kialakított, mindenki számára hozzáférhető érintőképernyős monitorhegyekkel, ahol kedvünkre böngészthettünk az adatok között.

Nem utolsó dolog a látogatók szórakoztatása sem. A legjobb hangulat a nevéhez hűen picike méretű Mini standján volt, ahol egy kis emelvényen DJ keverte élőben a zenét, ottjártunkkor éppen magyar nyelven az Anima Sound System egyik slágerét nyomta.

Az autószalonnáról a férfiembernek azonban nem csak a csillogó-villogó autócsodák jutnak eszébe, hanem a hozzájuk tartozó körítés is, vagyis a szebbnél-szebb hostess-lányok. Ezen a téren bevallom, kicsivel többet vártam, véleményem szerint nem minden kiállító fordított kellő energiát a témára. :) Üdítő kivételt jelentettek a rendkívül csinos Toyotás hölgyek és az Alfa Romeo „mindenre” fogható nehézbombázói.

Közeledvén az este nyolc óras záráshoz, senki nem szólt ránk, hogy ugyan menjünk már a kijárat felé, csak egy-két letakart autó jelezte a vendégeknek a nap végét. Így történt, hogy háromnegyed kilenckor, amikor rajtunk kívül már csak egy-két poriszívó takarító tartózkodott az épületben, jobbnak láttuk megkeresni a kijáratot és szomorúan távozni, tudván, hogy lett volna még mit megnézni.

Mindent összevetve egy igazi autórajongónak érdemes legalább egyszer ellátogatnia Genfbe, hogy gyétek el, nem fogjátok megbánni!

Attika

In memorian Elemér, avagy hogyan kell sportosan ipari nyílt napozni...

Hajnali 5:11kor sikerült felébrednem, hála Keresztes Petinek, aki bátran verte az ajtónkat. Mindenki rám várt, csak ezután jöttem rá, hogy ha háromnegyed 5kor akarok ébredni akkor nem 5:45-re kell ébresztést állítani.

Mindegy, kiértünk Elemérhez 5 perc késéssel, szegény még akkor sem sejtett semmit. Egy házi bátorító és egy kávé után megkezdődtek a munkálatok. A Bogrács Kör jelen lévő tagjaival egyestítettük erőinket, lebirkoztuk a 120 kg tömegű húshibrid sertést. Rögtönöztünk egy vérvételt, aztán visítás, perzselés, videó, stb, stb. Fél 9 körül befutottunk a koliba, ahol a Bogrács Kör itthon maradt tagjaival nekiestünk feldolgozni kedves barátunkat. Lett belőle 50 kg kolbász, nemtudommennyi hurka és egy nagy bogrács pörkölt. Este 10-re sikerült is eladnunk szinte mindent.

Aki nem szerzett a disznó valamely részéből, az először is vessen magára, aztán el fogja hagyni az összes szerencséje, valamint virító zöldellésben fog elpusztulni azon percben, mikor a haverjai elmesélik Elemér izvilágát!

A 9 és 17 óra közti eseményekről szándékosan nem írtam, mert ekkor a Műegyetemi Sportnapon vettem részt jónéhány közlekes társammal együtt.

Eredményeink:

Foci: 3. helyezés (Keresztes Dániel, Takács Ádám, Ádám István, Fülöp Árpád, Csanaki Péter, Burcsa Gábor, Kacsurs János, Tóth Dávid, Balogh János)

A srácok fergeteges szurkolás mellett vívták ki a harmadik helyet.

Ping-pong: lányok: 2. helyezés (Sipőcz Évi, Kecskés Kati) Fiúk: 4. helyezés (Vári Miklós, Menczel Tamás, Kotormán Csaba, Madai Sándor)

Csocsó: 5. helyezés lett a legjobb eredmény az induló kari párosok közül, amit a Paróczai Péter-Henger Mátyás, Ormándi Zoltán- Zsvér Vadas –oldal-borda- Andrea, Balázs Tamás-Boros Bence, Madai Sándor-Kotormán Csaba és Béni Tamás-Hegedüs Péter duók közül a legutolsónak sikerült begyűjtenie.

És most jön a Közlek Kar számára a nap fénypontja, a **DARTS!!!** Köszönjük, skacok, ez nem volt gyenge!!

Akkor sorolom:

1. helyezett: Kotormán Csaba
2. helyezett: Tóth Péter
3. helyezett: Madai Sándor
4. helyezett: Vári Miklós

Igen, mindenki a karunkról! Szem nem maradt szárazon. A népes mezőnyben feltűnt még mindannyiunk ismerőse Ormándi Zoli is.

Ez úton szeretnék üzenni annak az első vagy másodéves párosnak, akik ping pong-ban tolták a szekerünket, hogy bocsi, de nem ismerem őket, és ha akarnak közöstársi pontot kapni, akkor szóljanak bátran.

Mindenkinek köszönöm a részvételt, hogy képviseltük a karunkat, de úgy látom, hogy ez kevés hallgató ahhoz képest, hogy rektori szünet volt. Lehet sportolni, ingyen csocsózni, dartsozni, meg ping pongozni egész nap. Mi van, mindenki otthon ült a monitor előtt? Vagy Ipari Nyíltnapon vett részt a fél közlekkar?

Mi ott leszünk jövőre is, gyertek Ti is!

PetyayteP

Iron Hook

Az őszi szezonban az egyenes kieséses szakaszba mint mindig 16 csapat jutott, közülük a legjobb négy közé a Rába Stock, Gumimacik, FC T4 és a Miletics Laciék nevű csapatok jutottak.

Az utolsó játéknapon a Legamatőrebb címet a Superlight nyerte el, és a még amatőrebb csapat 2005 ősszel a Jómunkásember FC lett. A magas színvonalú lány meccsen az Amazon AS bizonyult jobbnak A Csajok csapatánál csupán egy góllal. A helyosztók is igazán nagy harcot hoztak. A harmadik helyért vívott küzdelemben idén Gumimacik léphettek fel a képzeletbeli dobogó harmadik helyére a Rába Stock előtt. A döntő mint mindig parázs és harcos

meccset hozott. A már tradicionálisnak mondható meccsen Miletics Laciék és az FC T4 között, egyetlen gól döntött Miléék javára, így idén ők emelhették fel a magasba először az Iron Hook szépen csillogó trófeáját. Majd az idény zárása képen fergeteges buli kerekedett a HaBár Szórakoztató és ÉlmenyCentrumban.

Az idei csoportbeosztások:

“A” csoport: Miletics Laciék, Nem Tudom, HP FC, Long Boys, 4 Bubis, Ász-Bubi, Habár Sz.É.C., Super Light

“B” csoport: FC T4, EEEEE!, Jómunkásember FC, Tomboló Gyöngytyúk, FC ECSOS, Amazon AS, Hey Bobby, Tök Mindegy.

“C” csoport: Gumimacik, Mirelit Pizza, Big Lui Drink Team, S-Team SE, Egymás, FKLM 240, Fék, Möhkh.

“D” csoport: Rába-Stock, Ropi, A Csajok, Papa, Banyekok, Stihl, Midland City, Labda.

Pityu

Ízlelő

Mire jó a turmixgép!

A XX. századtól kezdve elárasztanak minket mindenféle modern kor vívmányai. A technika egyre csak fejlődik, újabb és újabb kütyük jelennek meg a piacon, Miért pont a konyha maradna ki ebből? A TV-ből jól tudhatjuk, hogy sok konyhai berendezés fölösleges, mert csak a helyet foglalja, ezért praktikusak azok a gépek, amelyek több mindenre is használhatók. Ezen felbuzdulva, vásároltam egy turmixgépet. De vajon mi mindenre jó?

Egy turmixgép nagy általánosságban turmixol, tehát pépes ételeket, italokat készíthetünk el vele. Lássuk, milyen széles a választék:

Ba-Ba turmix:

Nevét összetevőiből kapta. Egy főre egy barackot, egy banánt, egy dl tejet, két teáskanál mézet és két-három apróra tört jégkockát számoljunk. (Télen barackkonzervből is készíthető!) A banánt, a barackot, apróra darabolva, a mézet, és egy csipetnyi fahéjat tegyük a turmixgépbe, mixeljük jó habosra, majd adjuk hozzá az apró jégkockákat, és ezzel is forgassunk rajta egy kicsit. Töltsük poharakba, a pohár szélére barackgerezdet szúrhatunk, díszíthetjük fahéjjal.

Sport koktél:

Két narancsot, egy citrom levét, hat evőkanál mézet, két tojás sárgáját, egy evőkanál édes tejszínt és némi törtjeget kell felhasználni. Ezeket bele a turmixgépbe és kb 20 mp-ig magas fordulatszámmal keverni.

Gomba szósz:

Gombakonzervet, egy nagyobb paradicsompürét, bazsalikomot, oregánót, borsot és némi vizet tenni gépbe, néhány fordulat, és kész is a finom tésztafeltét. Melegítve, kifőtt tésztára, sajttal ajánlott a fogyasztása.

Szezonális gyümölcs sütemény:

300 gr szezonális gyümölcsöt (alma, körte, sárgabarack, cseresznye, szilva,

szőlő), 150 g lisztet, 150 g cukrot, 3 tojást és 2,5 dl tejet kell a gépbe tenni. 25 mp-ig keverni kell, majd 30 percig sütni sütőben 180 fokon.

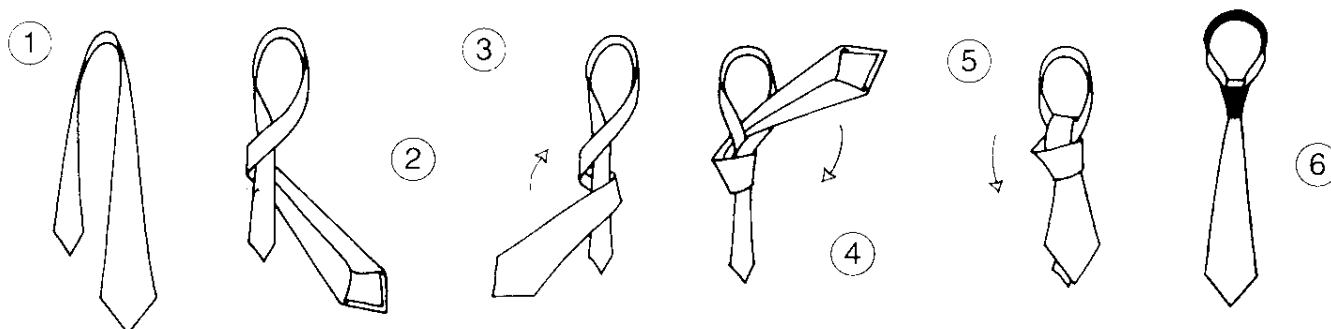
Ezeknek a turmixoknak mondhatni csak a képzelet szab határt. Ami érdekesség, hogy nem létezik turmixkönyv. Olyan ez, mint a tudomány; megfigyeléseken és kísérletezésen alapul. Csak kell egy jó alany, aki véleményt mond. Ha én készítek valami újat, a párom kóstolja. Ő megmondja, ha nem finom, nehogy véletlenül máskor is csináljak olyat. Akit magával ragad a turmixolás művészete, és eleget próbálkozott, ne habozzon, kezdjen el írni egy könyvet. Ha mégsem ír, akkor szóljon nekem, én szívesen megcsinálom. Jó turmixolást!

Noncsi&Attika

Nyakkendőkötés nem csak origamizóknak

Ha sikeresen elkészítette hölgy partnerünk az előbb említett turmixok egyikét, itt az ideje hogy valamit össze is pacázzunk vele. Hogy igazán „ÚR”-ak legyünk, mi sem alkalmasabb rá, mint egy jól megkötött nyakkendő.

Íme egy manhattani stílus rövid rajzos ismertetője:

Mcload

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.**

TEL/FAX.: 1/463-3780

E-mail:

**kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Telek Malájtigris Zoltán
HÖK elnök

Felelős szerkesztő
Radok Megintnincs1vonalban Edina

Főszerkesztő
Tasi Készvanmár? Marianna

Tördelőszerkesztők
Horváth Megbolondultam:) Krisztina
Vári Nemtudommiezdejó Miklós

Olvasószerkesztők
Beke Szimbólumvagyok Gitka
Öri Szeretematörít Anett

Írták
Ádám Ennyirevagyokképes István
Bacsárdi Műsajt László
Balogh Bürokrata Levente
Bayer Nemzetközikapcsolatok Balázs
Benkő Tanárisvolt... Gábor
Bényi Aranyatér Ciprián
Dér Másfél Dániel
Gárpár Alany Attila
Hegedűs PetyayteP Péter
Kövecses Legelsőnekadtamle András
Pöltzman Knockout Balázs
Zsován Turmix Noémi

Segítették:
Döme Csakmókásan Csongor
Hollósi Műsajt Eszter

Tudtátok, hogyha a "mama" szó betűi közül egyet elvesztek, hármat meg megváltoztattok, akkor azt kapjátok, hogy: "sör"? Csodálatos, nem?

A cowboy és indián társa Tongo lovagolnak a prérin. Egyszer csak tízezer vad, vérszomjas indián veszi körül őket. A cowboy odafordul társához:

- Hát most mi lesz velünk hű társam, Tongo.
- Hogy érted, hogy "Velünk" fehér ember?

Drágám, mondd, hogy szeretsz!...

- Szeretlek.
- Mondd azt, hogy, imádlak, életem te vagy a mindenem...
- Imádlak, életem, te vagy a mindenem.
- Most mondj valamit magadtól is, kérlek...
- Aludj' má' bazeg...

Toronyház építkezésen délben, fenn, leül egymás mellé ebédelni a barna hajú, a fekete hajú és a szőke férfi. A barna kinyitja az ételes dobozát:

- Hát nem igaz! Már megint sonkás zsemle! Ha mégegyszer sonkás zsemlet talállok délben a dobozban, leugrom, öngyilkos leszek!

A fekete hajú is kinyitja az ételes dobozát:
- Hát nem igaz! Már megint szalámis zsemle! Ha mégegyszer szalámis zsemlet talállok délben a dobozban, leugrom, öngyilkos leszek!

A szőke férfi is kinyitja az ételes dobozát:
- Hát nem igaz! Már megint fasirtos zsemle! Ha mégegyszer fasirtos zsemlet talállok délben a dobozban, leugrom, öngyilkos leszek!

Másnap délben a barna férfi ismét sonkás zsemlet talál a dobozában. Feláll, leugrik a magasból, és szörnyethal. A fekete is szalámis zsemlet talál a dobozában. Feláll, leugrik, szörnyethal. Hasonlóan jár a szőke férfi is. A temetésen sírva borulnak egymás vállára az özvegyek

- Ó, ha tudtam volna, hogy ennyire utálja a sonkás zsömlét, mást csomagolok neki!- mondja a barna felesége.

- Ó, ha tudtam volna, hogy ennyire utálja a szalámis zsömlét, mást csomagolok neki!- mondja a fekete felesége.

A szőke felesége szótlanul bandukol tovább.

-Te nem mondasz semmit?-kérlik tőle a többiek.

- Mit is mondhatnék? Az én drágám mindig maga készítette és csomagolta az ebédjét....

Késnek a drogos haverjai. Nem bír várni tovább, belövi magát, de biztos ami biztos felírja egy cetlire, amit mondani akar nekik. Kopogtatnak a haverok. A cetliről olvassa:
- Ki az kérdőjel. - erre a válasz kintről:
- Mi vagyunk azok vessző a barátaid...

Feleségem meglátta a szomszéd nejének az új BMW-jét, azóta nyaggat, hogy vegyek neki valamit, amivel gyorsabban van százon, mint 5 másodperc. Vettem neki egy fürdőszobamérleget...

Meghal az indiai és véletlenül a pokolba kerül. Legnagyobb csodálatára bőkeblű és ledér hölgyek állnak a szolgálatára, reggeltől estig rumot ihat, stb. Minden meg van neki engedve, kivéve, hogy egy nagy falon átmásszon, ezt megtiltotta neki az ördög. Egy szép napon azonban nem bírja tovább, felmászik a falra és átnéz a túloldalra. Amit ott lát, azaz "igazi" pokol, kénköves fürdővel, nyárson süttögetéssel, stb. Azonnal kérdőre is vonja az ördögöt, hogy mit jelentsen ez.

Az ördög válasza:

- Ezt én sem tudom, a keresztények akarják így maguknak.

Brezsnyev úgy dönt, hogy a nőtlen fiatal dolgozóknak nyitni kell egy kuplerájt, hogy a munkateljesítményük növekedjen. A kupleráj meg is nyílik, de minden kuncsaft belép, körülnéz, azután már megy is kifelé. A vezető elvtársak jelzik ezt Brezsnyevnek, aki elgondolkodva kérdezi:
- Vajon mi lehet a baj?

- Az elvtársak félve kibökik:

- Brezsnyev elvtárs, a nőkkel lehet a baj.

- Mire Brezsnyev mérgesen:

- Az ki van zárva, mindegyik legalább ötven éve párttag!

KÉSZÜLT:

**A MISZ KHT. GRAFIKAI STÚDIÓJÁBAN
(Tel.: 463-4153, web: www.miszkht.hu)**

600 PÉLDÁNYBAN